



מכון  
למחשבות  
חב"ד רבינו  
אליעזר פאפו  
ד"ר יא. מוליס  
"פלא יעד"  
ועד

אורות פלא

# אורות פלא

מתורתו של רבינו אליעזר פאפו ז"ע, מח"ס "פלא יועץ"  
לפט דרושים ומאמרי מוסר, שנלקטו מתוך ספריו

## ראש השנה תשפ"ד

שיחזיר הקדוש ברוך הוא שכינתו אליי? אלא בלם צועקים בתפלה ביום ראש השנה ויום הכפורים ככלבים תן לנו מזונות, סליחה וכפרה, ואין מי שקורא לו בתשובה כדי שיחזיר הקדוש ברוך הוא שכינתו אליי.

וכל איש הירא את דבר-השם לבו יחיל בקרבו מפחד-השם ומקדר-גאווה, ויתן אל לבו, כי היום יביאו את דינו למשפט לפני מלך המלכים הקדוש ברוך הוא שופט כל הארץ, מגופו ומבניו וממונו, והוא יודע כל מעשה-איש, מחשבותיו ותחבולותיו וכל תעלומות-לב, ואין צריך לפניו לא עדים ולא ראיה, כי הוא הדין, הוא עד והוא בעל-הדין. ויראה ופחד יבוא בו לאמר, מה אעשה כי יקום אל, וכי יפקד מה אשיבנה, ויפשפש במעשיו וברגע קטן עיניו יחזו למצא עונו, מצדו אלף ורבבה מימינו, וכמעט שיעבר על פמה לאוין ובפרט התלווים בלב, בגון (ויקרא יט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך. (שם יח) לא תקם ולא תטה. לא תאמץ ולא תקפץ את ירך (דברים טו, ז) ועשיו, ליראה את ה' לאהבה אותו ללכת בדרךיו (שם י, יב). ועשה ד"ואהבת לרעך כמוך", (ויקרא יט, יח) שהוא כלל גדול בתורה, והיא היא שהתריבה את ביתגו ועדיון לא נטהרנו מנגע-צרעת, עון שנאת-חנם, ולשון הרע הקשה מעבודת-ה' וזוהי-ערייות, שפכות-דמים, ושבעות-שוא והזכרת השם לבטלה שהוא כשבעות-שוא, בין בלשון הקדש בין בלשונות הגוים, ונזל ואונאה ושקר ועול, ובטול תפלות וברכות ומצות, וכיצא מעברות קלות וחמורות, כביר מצאה ידנו.

ועל זה ידו כל הדוים, האם לקב נוצר האדם לעבר על רצון-יוצרו חס ושלום, או שקא החיים והשלום דמשמאי מיהב יקבי לאבד הזמן להקבל וריק, והלוא האדם נדון על כל הרגעים, ותובעים ממנו במה הוציא כל רגע, כדכתיב (איוב ז, יט) לא תרפני עד בלעי רקי.

ועון בטול-תורה עולה על בלנה. על מה אבדה הארץ על עזבם את תורתו (ירמיהו ט, יא). ותחלת דינו של אדם על דברי-תורה (שבת לא, א), וכל שעה וכל רגע שאינו עוסק בתורה נקרא חסרון לא יוכל להקנות, וכל שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף, כי דבר-ה' נזה (במדבר טו, לא) ובכל יום בת-קול יוצאת ואומרת (אבות ג, ב) אוי להם לבירות מעלבונה של תורה, ואפלו היושב בטל נקרא לץ, מארבע פתות, וכל-שכן השח שיחה בטלה שהוא בעשה (יומא יט, ב) דכתיב "ודברת בם" ולא בדברים בטלים, וכתוב הונעתם ה' בדבריהם, וכתוב (עמוס ד, יג) ומגיד לאדם מה שחזו, אפלו דברים שאין בהם ממש

תפלו בכונה גדולה, בהכנעה רבה, בקול בוכים, בנעם שיח, בשפה ברוכה אות באות, תכה בתכה בדקדוק עצום פדת מה לעשות, ולא יפנו אל רהבים לומר, בינה הגיגי, כי חגים ומועדים לחוד וימי הדין לחוד.

וכדי לעורר את עצמי ואת בני-גילי רציתי להעתיק דברי קדוש, המקבל האלק"י מורנו הרב שלום שרעבי מזרחי זלה"ה, הובא בספרו הקדוש "נהר שלום" מה שהיה אומר בשעת התקיעות, ומה טוב לדרשם ברבים כי דבריו דברי אלהים חיים, והם כגחלי-אש דברים היוצאים מן הלב ונכנסים ללב, כי יתן האדם את רוחו אליהן, הם נוקבים את הלב עד בית-החלל. וזה לשונו: ידוע למורי ורבותי פשט טעם מצות השופר הוא לעורר הלבבות הישנים, כמו שכתב הרמב"ם ז"ל (הל' תשובה פ"ג, ה"ד): אף על פי שתקיעת-שופר בראש-השנה גזרת הכתוב, רמז יש בו, כלומר, עורר ישנים משנתכם ונרדמים הקיצו מתרדמתכם ונפשו במעשיכם וחזרו בתשובה, וזכרו בוראכם, אלו השוכחים את האמת בהבלי-הזמן ושונים כל שנתם בהכל וריק אשר לא יועילו ולא יצילו. הביטו לנפשותיכם והיטיבו דרכיכם ומעלליכם, יעזב כל אחד דרכו הרעה ומחשבתו אשר לא טובה. ויתחרט על בטול-תורה ומעוט מצות ומעשים טובים, ועל אשר לא טוב עשה. ולא על מעשיו של שנה שעברה לבה, אלא על מעשיו של כל ימי שני חיו וגם על כל גלגליו שעברה על הכל יביא האלהים במשפט.

והו עתה, היתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו, נחפשה דרכינו ונחקרה, כי הו בעונותינו שלחה אמנו זה פמה וכמה שנים רבות (והצדיק אבד למטרונתא). ולכן כל מגמת פנינו בתפלתנו תהיה בכונה שלמה לפדות את השכינה וניצוצי הקדשה מהגלות ולתבא בית-אסורים דילה. כמו שכתוב בתקונים על הפסוק (שמות ב, יב) ויפן בה וכה, אי אית מאן דיתער בתיובתא לתבא בית-אסורים דילה לאמר לאסורים צאו (ישעיה מט, ט). אי אית מאן דקרא לה בתיובתא דיתחזיר קדשא בריה הוא שכינתא לגבה, אלא בלהון צוחין בצלותין ביומא דראש-השנה ויום-הכפורים ככלביה, הב לנא מזוני, סליחה וכפרה, כתבנו לחיים, ואנון עזי-פנים וכו', ולית מאן דקרא-ליה בתיובתא דיתחזיר קדשא בריה הוא שכינתא לגבה. [תרגום - האם יש מי שמתעורר בתשובה לשבור את בית האסורים של השכינה "לאמר לאסורים צאו"? האם יש מי שקורא להקדוש ברוך הוא בתשובה כדי



שכלו כל הקצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה, לכו ונשובה, זהו תרף דברי הרב הקדוש ז"ל.

עיניך הרואות, כי עקר גדול לקבל לשוב מאיזה עון שבידו, אבל אין איש שם על לב, כי חוששים שלא יוכלו עמה, אבל חיובא רמזא עלן לקבל בלי-גדר ולעמד על המשמר בכל כחנו וה' אלהים יעזר-לנו, כי הבא לטהר מסייעו אותו מן השמים (שבת קד, א).

ואשר יהיה ישראל רבם בכלם בשני ימים אלו לא פסקו פמיהו מגרסא, וקורין את התהלים, ויש שקורין אותם שני פעמים, שנמצא שקורין ש' מזמורים כמנין פס"ה, אבל ידוע מאמר רבותינו ז"ל (טור או"ח סי' א): טוב מעט בכונה מהרבות בלא כונה, ומה טוב בקריאת המזמורים לעולם, לכון בהם פרוש המלות, ובפרט בימים האלה, שרבם תחנונים ותפלות נוראות שנאמרו ברוח-הקדש, ובדאי עושה פרי למעלה. ואם אינו יודע פרוש המלות, על-כל-פנים יקרא אות באות תבה בתבה, שאם יקרא במהירות, שגיאות מי יבין. ויכון שיש בהם סודות עמקים, ושהוא מכון על דעת דוד המלך עליו השלום. ובכל מקום שנזכר: אויבים, ושוואים, וצרים, וכדומה, יכון על המקטרגים, כי הן הם אויבים האמתיים, אויבי-השם ואויבי נפשנו. ובמקום שמזכיר צרה, וצוקה, וכדומה, יכון על צרת-הנפש כי צרה שמה. ובאמרו התהלים בהכנעה מעמקא דלבא וכונתו על חפצי-שמים, והדברים עתיקים דברי אלהים חיים אמורים מפי קדוש האלהי דוד המלך זכותו יגן עלינו, בודאי יעשו פרות ומצא כדי גאלתו, ויכתב בספר חיים טובים שהם חיי-הנפש.

ובכל מקום ששואל בתפלה "חיים", מלבד שיש סודות עמקים דקאי על השכינה ועל ניצוצות הקדשה, עוד בה יכון על חיי-הנפש שיהא חי מרגיש ביראת ואהבת השם כל הימים. וגם על חיי הגוף וכוונתו, שלא יהא צער וכעס לקדשא בריהו הוא ושכינתה בעבורו, ועל כונה זו צריך לבקש מאד על חיי-הגוף, כי יפה שעה אחת של תורה ומעשים טובים פעולם הזה מכל חיי העולם הבא (אבות ה, יז) וזה יהיה כונתו באמרו זכרנו לחיים וכו' למענה אלהים חיים. דוק והשמך והארף בזה, כי זה כל האדם.

נקתבים ונקראים לפניו ביום-הדין (חגיגה ה, ב), אוי לאותה בוששה, אוי לאותה בלימה, וכל-שכן הנקשל בעון ארבע בתות, הפוגמים בכל ארבע עולמות, אצילות, בריאה, יצירה, עשייה. דהינו: ליצינים, חנפים, שקרנים, מספרי לשון הרע, וכל חטא וחטא הוא קוץ מכאיב לשכינה, ומחזק ביתי אסורים דילה ומוסיף מכאוב על מכאוביה, ומה הלשון אומרת, קלני מראשי וכו', הגמול הזה קויתי, אוי כי בני יצאוני צעקה הנערה, נתנני ה' בידי לא אוכל קום. ועסק התורה שמתקן לשם קדשא בריהו הוא ושכינתה צריך לשמה בלי שום פניה, כמו שכתוב בתקונים: "קלא נפק בכל ליליא ואמר מה אקרא (ישעיה מ, ו). זיל ואימא לון דישתדלון באורייתא, לסלקא שכינתא ולחברא לה בעעלה, ולית מאן דיתער לה לגבי בעלה, אין מנהל לה ואין מחזיק בידה", כי הן בעונותינו שלחה אמנו בנכתב לעיל.

ועתה עת-רצון היא, חזק ונתחזק להכניע לבנו ולשוב בתשובה שלמה, כי שערי תשובה היום הם פתוחים ואותה אנחנו מבקשים כהיום הזה, כי כל עקר תקון השופר למעלה תלוי בתשובה, והכרח גדול הוא התעוררות הלב בתשובה כהיום הזה, כי אין קול השופר פועל למעלה, אם לא שעולה הקול בהתעוררות הלב בתשובה, ואם לא הוא כנגד המנגון, ואפלו אם יש בידו של אדם חטא מהחטאים המעכבים את התשובה, כגון שהיה סבה להחטיא את חברו, בהתעוררות תשובה ביום הזה גורם לפתח לו שערי תשובה, כי שערי-תשובה פתוחים, והתעוררות תשובה מעט היום הוא כנגד טרח גדול בזמן אחר.

ולכן עת להכניע ושעתי-רצון להתחרט חרטה גמורה על כל אשר נואלנו ואשר חטאנו בכלל ובפרט, ולקבל כל אחד ממנו לשוב מאיזה עון שבידו, ואל יפחת כל אחד ממנו מלשוב מאיזה חטא קל או חמור, כי בזה זוכה להיות צדיק בעל-תשובה, ומכריע את עצמו ואת כל העולם לכף-זכות. וכתבו הראשונים שמי שלא שב בתשובה באותם הימים שקודם ראש-השנה, ונכתב ונחתם בראש-השנה בין הרשעים, שאם הרעה בתשובה באותו היום בצבור, יקרע רע גזר-דינו ויכתב בספר החיים, יען ששערי-תשובה פתוחים, בדכתיב (ישעיה נה, ו) דרשו ה' בהמצא. וכל מגמת האדם בתשובתו ותפלותיו תהיה על גלות השכינה ועל חרבן בית-קדשנו ותפארתנו, כי כל דור שלא נבנה בית-המקדש בקמיו באלו נחרב בקמיו (ירושלמי יומא פ"א ה"א), ובפרט בזור זה



ספר ההכנה לחודש אלול וימים נוראים  
ניתן להשיג במכון "אורות פלא"  
ירושלים  
בטל: 02-6413780



**בית תפילה**  
ספרו של רבינו אליעזר פאפו זיע"א  
עם הוספות מכתב יד המחבר  
בהוצאה מפוארת עם ציונים  
מקורות והוספות רבות.  
להשיג בחנויות הספרים  
ובפלאפון 052-7674242

לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת:  
orotpele@gmail.com

רחוב מינצברג 5 ירושלים טל. 02-6413780  
פקס. 077-4040720 | orotpele@gmail.com